

DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO.

Nr. 9. Włoszczowa, dnia 15. maja 1916.

1.

Do ludności Jeneralnego Gubernatorstwa!

Jego c. i k. Apostolska Mość, mój Najmiłościwszy Pan, raczył najłaskawiej zamianować mnie namiestnikiem Galicyi. Ustępuję przeto ze stanowiska jenerał-gubernatora.

Nie łatwo przychodzi mi opuścić ten kraj, do którego tak się przywiązałem.

Zarząd wojskowy starał się pod mojem kierownictwem według możności łagodzić w tym kraju skutki wojny, wspomagać w obecnych ciężkich czasach warstwy ludności, potrzebujące pomocy, jakoteż, o ile okoliczności na to pozwalają, sprowadzić na normalne tory gospodarcze i kulturalne życie tego kraju. Dalszy ciąg tej pracy składam z całem zaufaniem w ręce swego następcy.

Wielu z pomiędzy Was popierało mnie gorliwie i ofiarnie w pracy dla dobra publicznego. Tym wszystkim dziękuję za to w imieniu własnem i ogółu.

Powaga, zdolności i gorliwość, które przy tej wspólnej pracy u wielu obywateli kraju z radością stwierdziłem, pozwalają powziąć jak najlepsze nadzieje co do przyszłości tego kraju.

Dziękuję również całej ludności za jej prawie że bez wyjątku nienaganne zachowanie się.

Żegnam Was zatem serdecznie i życzę temu krajowi błogosławieństwa Bożego; oby się pięknie rozwijał i doznał szczęśliwej przyszłości.

Lublin, 23. kwietnia 1916 r.

Eryk br. Diller, w. r. Jenerał-Major.

2.

Zaprowadzenie letniego czasu.

Celem zaoszczędzenia na zapasach materyałów przeznaczonych do oświetlania będzie posunięty czas na przeciąg lata o jedną godzinę naprzód a to: w Monarchii austro-węg., w austro-węg. obszarze okup. Król. Polskiego (Wołynia), w Serbii i Czarnogórze, dalej w Albanii, oraz w Cesarstwie niemieckiem i nieprzyjacielskich obszarach zajętych przez Niemców. Stosownie do rozporządzenia rozpocznie się dzień 1. maja o godzinie 11 w nocy dnia 30. kwietnia, licząc wedle obecnego czasu, zaś dzień 30. września ukończy się o godzinie pierwszej po północy.

Przez to umożliwi się racyonalniejsze wykorzystanie światła dziennego w letnich miesiącach.

W miejscowościach, gdzie tego dotychczas nie uskuteczniono na skutek rozkazu wydanego do Posterunków żandarmeryi, należy wszystkie zegary posunąć o jedną godzinę naprzód i w tej rachubie czasu utrzymać do 30. września 1916.

Powyższa rachuba czasu ma zastosowanie we wszystkich gałęziach administracyi, w ruchu kolejowym i prywatnym.

3.

Zapomogi i pobory pensyjne dla obcokrajowców w zajętych obszarach Królestwa Polskiego.

Pobieranie pensyi przez funkcyonaryuszy państwa rosyjskiego pozostałych w zajętych obszarach, dalej zapomogi dla pozostałych rodzin tych funkcyonaryuszy państwowych, którzy wskutek wojny znajdują się poza obszarem okupacyjnym, oraz dla rodzin żołnierzy zostają przy zniesieniu dotychczasowych rozporządzeń w następujący sposób jednolicie uregulowane:

1) Warunkiem dla przyznania poborów lub zapomóg jest we wszystkich wypadkach rzeczywista potrzeba z powodu braku dochodów prywatnych, z których możnaby zaspokoić potrzeby życiowe, ponadto muszą funkcyonaryusze państwowi, emeryci i wdowy (sieroty), wykazać legalnym dowodem swoje prawo do poborów ze środków państwowych.

2) Urzędnicy państwowi i słudzy.

Funkcyonaryusze państwowi (włącznie ze służbą kolei państwowych) mogą za wynagrodzeniem otrzymać zajęcie w zarządzie, o ile to możliwe w charakterze odpowiadającym ich poprzedniemu stanowisku.

Uzyskanie posady czyni się zależnem od tego, że urzędnicy w piśmiennem oświadczeniu stosownie do postanowień konwencyi hagskiej z dnia 18. października 1907 r. zobowiążą się, powierzony im urząd lojalnie i sumiennie spełniać, nic nie czynić i wszystkiego zaniechać, co tylko mogłoby szkodę przynieść austryacko-węgierskiemu zarządowi na obszarach zajętych.

Wysokość wynagrodzenia, które nie może przekraczać pobieranych ostatnio od dotyczącego państwa poborów, oznacza wojskowe Jeneral-Gubernatorstwo.

3) Urzędnicy państwowi i służba (włącznie ze służbą kolei państwowych), którym nie może być udzielony zarobek przez danie im posady w zarządzie, mogą otrzymywać zapomogi w wymiarze połowy ostatnio pobieranej pensyi bez dodatków.

4) Emerytom oraz oficerom rosyjskiego zarządu państwowego można na ich prośbę wypłacać:

a) pełną emeryturę, o ile ona podług książki emerytalnej, względnie ostatniego wykazu płatniczego nie przewyższa 20 Kor. (10 Rb.) miesięcznie;

b) kwotę 20 Kor. miesięcznie przy emeryturach od 20—40 Kor. (10—20 Rb.);

c) połowę emerytury przy emeryturach powyżej 40 Kor. (20 Rb.).

5) Wdowom i sierotom po funkcyonaryuszach państwowych należy wypłacać pobory według postanowień punktu 4.

6) Pozostałym rodzinom rosyjskich funkcyonaryuszy państwowych, które dowodnie utrzymywane były z dochodów głowy rodziny i które nie mogą rościć sobie prawa do ustawowych poborów po myśli punktów 3, 4, 5, albo też do zapomóg po myśli punktu 7, mogą być przyznane ciągłe zapomogi w wysokości 60 hal. dziennie dla każdego z członków rodziny, żyjącego we wspólności rodzinnej i starszego ponad 5 lat i w wysokości 30 hal. dziennie dla członków rodzin poniżej 5 lat i w wysokości 1 Kor. dziennie dla osób pojedyńczych, nie żyjących we wspólności rodzinnej.

Ogólna suma pobieranych zapomóg przez członków jednej wspólnie żyjącej rodziny nie może żadną miarą przewyższać kwoty 45 K. miesięcznie i nie może też być większą od ostatnio pobieranych poborów utrzymującego rodzinę.

7) Zapomogi dla rodzin żołnierzy rosyjskich (osób niższych stopni wojskowych), które nie mają prawa do korzystania z zasiłków pieniężnych podług punktu 7 wynoszą 40 hal. dziennie dla każdego żyjącego we wspólności rodzinnej, a starszego ponad 5 lat członka rodziny, 20 hal. zaś dla każdego członka rodziny poniżej 5 lat.

Ogólna suma pobieranych zapomóg przez członków jednej wspólnie żyjącej rodziny nie może żadną miarą przewyższać 30 Kor. miesięcznie i nie może być większą, niż ostatnio przez utrzymującego rodzinę osiągnięty dochód.

Prośby o te wsparcia muszą być przez odnośną gminę pod osobistą odpowiedzialnością Naczelnika gminy potwierdzone i przez odnośny posterunek żandarmeryi sprawdzone.

8) Zapomogi i wsparcia dla biednych austryacko-węgierskich poddanych, oraz dla przynależnych do państw sprzymierzonych, zastrzeżone są miejscowemu zarządowi ubogich i mogą być tylko w wypadkach chwilowej i nieodzownej potrzeby, w niezbędnej wysokości udzielane; nigdy jednak zasadniczo z pominięciem miejscowej władzy państwowej i bez zastrzeżenia zwrotu.

Podania o zapomogi dla rodzin zmobilizowanych i o wszystkie inne ustawowo przysługujące wsparcia z funduszów publicznych wnosić należy do właściwej władzy w kraju rodzinnym.

9) Powyższe postanowienia wchodzą w życie na

obszarach podlegających c. i k. Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu w Lublinie z dniem 4-go marca 1916 r.

4.

Przepisy targowe dla obwodu włoszczowskiego.

W owych miejscowościach obwodu włoszczowskiego, w których mogą się odbywać targi, t. j. we Włoszczowej, Szczekocinach i Lelowie winien się odbywać obrót targowy w dniach i miejscach na to przeznaczonych.

2) Ruch targowy rozpoczyna się o godzinie 8 przedpołudniem, a kończy się o 4 popołudniu.

3) Natychmiast po ukończeniu targu zarządzi Urząd gminny oczyszczenie placu targowego.

4) Nadzór nad całym ruchem targowym mają wykonywać:

jeden lub dwóch żandarmów z jednym lub z dwoma przez gminę przeznaczonymi komisarzami targowymi,— którzy winni się znajdywać na placu targowym jeszcze przed rozpoczęciem ruchu targowego.

5) Nadzór targowy winien wykonywać kontrolę, czy używane miary i wagi są prawdziwe, jak również czy przepisane ceny nie są przekraczane. Jest on również obowiązany pilnie baczyć, by nie sprzedawano niezdatnych i szkodliwych środków żywności; tego rodzaju środki żywności ma nadzór targowy konfiskować, a Wójt winien je polecić zniszczyć.

6) Każdy jest obowiązany poddać się zarządzeniom komisarzy targowych.

7) Zarząd miejscowości, w której odbywają się targi winien w dni targowe na placu targowym na jednem lub kilku łatwo dostępnych miejscach, umieścić wykaz cen, ażeby kupujący łatwo go dostrzegli.

8) Zarząd miejscowości, w której odbywają się targi, może pobierać należytości, jak następuje:

a) od przekupni stojących po 4 hal.,

b) od owych, którzy sprzedają z wozów po 10 halerzy,

c) od owych, którzy na targowicy urządzili stoły, po 20 halerzy.

9) Z ściągniętych opłat targowych należy opłacić:

a) koszta czyszczenia placu targowego po odbytym targu,

b) skromne przez wójta gminy wyznaczone wynagrodzenie komisarzy targowych.

Pozostała reszta wpływa do kasy gminnej.

10) Handlarzom wolno dopiero po godzinie 10 czynić zakupy na targu.

11) Towarów, przeznaczonych na targ, nie wolno po drodze sprzedawać, względnie kupować, te towary mogą być sprzedawane tylko na targu.

Niestosujący się do tych przepisów zostanie przez wójta ukarany.

12) Rozporządzenie to wchodzi w życie 15. maja 1916.

13) Komisarze targowi mają nosić podczas targów jako odznakę, 8-mio centymetrową, żółtą przepaskę na nakryciu głowy.

14) Gminy Włoszczowa, Szczekociny i Lelów mają natychmiast podać do wiadomości Komendy obwodowej imiona przeznaczonych komisarzy targowych.

15) Przepisy umieszczone w dzienniku urzędowym Nr. 2, P. 7, z 1915 tracą niniejszem swoją ważność.

5.

Licencyonowanie buhaji.

Odnośna komisya wydała 50 licencyi dla buhaji zdatnych na rozpłodników.

W obrębie obwodu mogą być krowy stanowione tylko przez takie buhaje, które zostały uznane przez komisyę jako do chowu zdatne i których właściciele wykazać się mogą kartami licencyjnemi.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że właściciele krów, którzy je odstanowić dadzą przez buhaje nie licencyonowane, w interesie chowu bydła, surowo ukarani zostaną.

Donosiciel otrzyma gratyfikacyę w kwocie 30 koron. Nie licencyonowane buhaje muszą zostać bezwarunkowo kastrowane.

Porządek bicia bydła.

Na zapotrzebowanie mięsa dla wojska i ludności w obwodzie bić należy w pierwszym rzędzie buhaje nielicencyonowane, w dalszym woły, które wykazują przynajmniej sześć wielkich zębów siecznych, wreszcie krowy, które miały przynajmniej czworo cieląt.

6.

Zajęcie szmat, łachmanów, odpadków papieru i sierści.

C. i k. Jeneralne Wojskowe Gubernatorstwo w Lublinie rozkazem z dnia 22. kwietnia 1916 J. Nr. 6248/16/S. zarządziło co następuje:

Wszystkie szmaty i łachmany, które dadzą się przerobić bądź na wyroby tkackie, bądź na papier, — odpadki papieru i sierść (sierść bydlęca, włosień końki z wyjątkiem włosienia z grzywy i ogona) zostaną zajęte na potrzeby Zarządu wojskowego na całym ob-

szarze, podległym c. i k. Jeneralnemu Wojskowemu Gubernatorstwu.

Zakupno szmat, włosienia i odpadków papieru zostanie w myśl tych reskryptów przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe w Lublinie dla całego powyż wymienionego obszaru jednostajnie uregulowane.

Wszystkie dotychczas zawarte kontrakty kupna powyżej wymienionych artykułów, jakoteż zezwolenia na ich wywóz zostają przez wydanie niniejszego zajęcia unieważnione.

Zezwolenia na wywóz nie będzie się udzielało.

Zakupno szmat, sierści, odpadków papieru, odpadków konopi, jut, może być dokonane tylko przez zakupniów, upełnomocnionych przez intendenturę c. i k. Generalnego Gubernatorstwa, względnie przez subagentów, zaopatrzonych w legitymacye, wydane im przez c. i k. Komendę obwodową.

Powyżej wymienione materyały, zakupione przez osoby do tego nieupoważnione, zostaną bez udzielenia odszkodowania skonfiskowane na rzecz Zarządu wojskowego.

7.

Kurs dla akuszerek w Krakowie.

Najbliższy kurs roczny w szkole dla akuszerek w Krakowie rozpocznie się w październiku 1916. Na kurs ten mogą się zapisywać kandydatki, z austro-węgierskiego obszaru okupowanego.

Celem usunięcia braku akuszerek, wzywa się wszystkich wójtów, ażeby wyszukali kobiety, mające ochotę i zamiłowanie do zawodu akuszerek; te mogą być wysłane do Krakowa w celu odbycia powyższego kursu, by następnie po złożeniu przepisanego egzaminu i otrzymaniu dyplomu na akuszerkę, osiadły w swej miejscowości.

Aspirantki mają w tym celu zgłosić się w czasie od 1. do 4. października 1916 w dyrekcyi szkoły w Krakowie.

Kandydatki muszą posiadać następujące wiadomości:

1) Zupełną znajomość języka polskiego, tudzież muszą umieć czytać pisać i rachować.

2) Niezamężne muszą być pełnoletnie (to jest 24 lat).

3) Nie mogą przekraczać 42 roku życia.

Prócz tego wszystkie kandydatki muszą przedłożyć:

a) świadectwo urodzenia i chrztu,
b) świadectwo zdrowia,
c) świadectwo szczepienia ospy,
d) świadectwo przynależności,
e) świadectwo moralności,
f) zamężne — pozwolenie ze strony męża,
g) wdowy — poświadczenie śmierci męża.

Koszta pobytu w Krakowie przez czas trwania kursu, jakoteż koszta zakupna potrzebnych naczyń i instrumentów do wykonywania zawodu, ponoszą same kandydatki, a na wypadek ich niezamożności odnośne koszta ponosi dotycząca gmina.

Kandydatki, które byłyby zniewolone liczyć na tego rodzaju zapomogę ze strony gminy, muszą się zobowiązać, że w przeciągu lat 3 uiszczą się dotyczącej gminie z długu.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie mogą gminy ubogie prosić c. i k. Wojskowe Gubernatorstwo o subwencyę na ten cel; prośby tego rodzaju zostaną wzięte pod rozwagę.

Nazwiska i inne daty kandydatek należy podać Komendzie obwodowej do 10. czerwca 1916.

8.

Zakupno progów kolejowych z własności prywatnej.

Na podstawie rozporządzenia Najwyższej Komendy Armii z dnia 19. marca b. r. M. V. Nr. 27.120/P i rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 6. kwietnia 1916 r. G. Nr. 18.570/16/S zostały w tutejszym okręgu zajęte wszystkie, we własności prywatnej będące gotowe progi kolejowe.

Oferty właścicieli lasów prywatnych na dostawę progów kolejowych przyjmuje tutejsza c. i k. Komenda obwodowa.

9.

Użytkowanie żywicy w lasach prywatnych.

Właściciele lasów prywatnych zechcą zawiadomić c. i k. Urząd leśny obwodowy, czy nie byliby skłonni przeprowadzić w swych lasach użytkowania żywicy.

Zarząd wojskowy byłby skłonny zakupić zebraną ilość żywicy po cenie 90 K. za 1 q loco wagon.

W specyalnych, godnych uwzględnienia wypadkach mogłoby Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe wstawić się u Najwyższej Komendy armii o podwyższenie ceny.

Objaśnia się właścicieli lasów, że przy przeprowadzeniu robót i sprowadzeniu narzędzi, byłby Urząd leśny pomocny.

Należy podać przestrzeń, na ktróej zamierza się przeprowadzić użytkowanie żywicy.

10.

Środki zapobiegawcze przeciw niszczeniu lasów przez korniki.

Upomina się właścicieli lasów prywatnych, aby najdokładniej zastosowali się do rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 10. kwietnia 1916 r. G. Nr. 17.323.

Lasy nawiedzone klęską wojny są tego roku jeszcze we większym stopniu narażone na niebezpieczeństwo grożące im ze strony kornika, niż kiedykolwiek indziej.

Aby zapobiedz ewentualnym zniszczeniom tychże przez kornika mają właściciele lasów prywatnych i ich personal leśny w porozumieniu się z kierownikiem c. i k. Urzędu leśnego obwodowego, we właściwym czasie przedsięwziąć wyróbkę i korowanie drzew szpilkowych, jakoteż wyróbkę względnie uprzątanie wierzchołków i gałęzi.

11.

Ogłoszenie.

Ze względu na potrzebę oszczędzania wszystkich tłuszczów zabrania się sprzedaży śmietany, która ma służyć jedynie do wyrobu masła.

Również zabrania się sprzedawania w restauracyach, kawiarniach i cukierniach kawy z pianką.

12.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 3. kwietnia 1916,

dotyczące robót przy uprawie pól i żniwach.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Artykuł I.

Przymus gospodarstwa rolnego.

Kto rozporządza gruntem rolnym, winien ten grunt należycie uprawić i dbać o racyonalne zużytkowanie zbioru.

Artykuł II.

Komisye gospodarskie.

§ 1.

Cel i uprawnienia.

Dla rychłego i celowego zabezpieczenia robót polnych ustanawia się komisye gospodarskie.

Obowiązkiem ich jest:

1) stwierdzić ilość istniejących środków do prowadzenia gospodarstwa i sił roboczych i ustalić niepokryte zapotrzebowanie tychże;

2) dostarczyć sił roboczych i środków do prowadzenia gospodarstwa dla tych gruntów, które nie mogą być zagospodarowane własnemi siłami przedsiębiorstwa, do którego należą;

3) zabezpieczyć gospodarstwo rolne na gruntach opuszczonych lub nie zagospodarowanych.

Urząd członka komisyi gospodarskiej jest honorowym i nie można się od niego uwolnić.

§ 2.

Skład komisyi.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedną komisyę gospodarską. Komendant obwodu może połączyć kilka gmin w obszar jednej komisyi.

Każda komisya składa się z pięciu do siedmiu członków, zamieszkałych w jej obszarze urzędowym.

Komendant obwodu mianuje członków komisyi, a na ich wniosek, przewodniczącego.

O ustąpieniu członka winna komisya natychmiast donieść Komendantowi obwodu, celem zamianowania innego członka.

Komendant obwodu nadzoruje czynność komisyi gospodarskich, może rozwiązać komisye, które nie dopełniają swych obowiązków, składać z urzędu członków komisyi i zastępować ich innymi. Przeciw takim zarządzeniom Komendanta obwodu niema odwołania.

§ 3.

Uchwały.

Komisyę gospodarską zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby; do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność więcej niż połowy członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Jeżeli się takiej większości nie osięgnie, lub w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Uchwały wciąga się do protokołu, odpis protokołu przedkłada się Komendantowi obwodu.

Jeżeli nie można zwołać komisyi na czas, winien przewodniczący wydać w nagłych wypadkach potrzebne zarządzenia i donieść o tem komisyi na następnem posiedzeniu.

Artykuł III.

Gospodarstwo rolne.

§ 4.

Wzajemna pomoc w gminie.

Zapotrzebowanie rolniczych sił roboczych należy przedewszystkiem pokryć dobrowolną pomocą.

O ile to nie jest możliwem, winna komisya gospodarska przydzielić potrzebne siły robocze. Wszystkie osoby płci męskiej lub żeńskiej osiadłe w gminie, muszą na zarządzenie komisyi gospodarskiej wykonywać roboty polne w gminie.

Uwolnieni od tego obowiązku są:

1) duszpasterze, lekarze, akuszerki i osoby pozostające w służbie publicznej lub zajęte przy pielęgnowaniu chorych;

2) osoby, które z powodu swego stanu zdrowia nie nadają się do robót rolnych o które chodzi;

3) samoistni gospodarze i ich służba, o ile zatrudnieni są we własnem gospodarstwie robotami tego samego rodzaju;

4) posiadacze rolnych, przemysłowych lub innych przedsiębiorstw oraz ich pomocnicy, o ile są niezbędni do utrzymania w ruchu przedsiębiorstwa.

§ 5.

Siły pociągowe, maszyny i narzędzia.

Komisya gospodarska rozstrzyga, jakie siły pociągowe, maszyny lub narzędzia są zbędne w danem przedsiębiorstwie gospodarskiem i może zarządzić, aby użyczono tychże innemu przedsiębiorstwu w tejsamej gminie, które potrzebuje ich pomocy.

§ 6.

Pomoc między różnemi gminami.

Komendant obwodu może zarządzić, aby zbędnych w jednej gminie sił roboczych lub pociągowych, maszyn i narzędzi użyczono potrzebującym ich pomocy przedsiębiorstwom z innej gminy.

§ 7.

Wynagrodzenie.

Robocizny i dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi są z reguły bezpłatne.

Osobom, które żyją z zarobku dziennego lub tygodniowego, lub których utrzymanie zawisłe jest od zarobku, przysługuje zapłata, którą wyznacza Komendant obwodu. Komendant obwodu oznacza także wynagrodzenie, które należy wypłacić w wypadkach godnych uwzględnienia za dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi.

Osoby, które mają roszczenie do zapłaty i inwentarze żywe i martwe, za których dostarczenie należy się wynagrodzenie, winny być użyte w miarę możności na takich posiadłościach, których właściciele, posiadacze lub użytkowcy rozporządzają środkami na wypłatę robocizny lub wynagrodzenia.

§ 8.

Zarząd przymusowy.

Grunta opuszczone oddaje komisya gospodarska osobom godnym zaufania (zarządcom przymusowym) w celu uprawy i użytkowania. Zarządcami przymusowymi mogą być także gminy lub inne korporacye. Większe obszary, których w ten sposób nie można zużytkować, bierze Komenda obwodowa w zarząd przymusowy na rachunek c. i k. Zarządu wojskowego.

Zarząd przymusowy kończy się z chwilą zebrania plonów. Zarządcom przymusowym przypada pełny dochód z gruntu; ponoszą jednak wszystkie wydatki połączone z gospodarstwem rolnem.

Grunta nie uprawione jeszcze 15. kwietnia 1915, jeżeli nie zabezpieczono ich racyonalnej późniejszej uprawy, mogą być uprawione przez Komendę obwodową na rachunek właściciela, lub oddane w zarząd przymusowy w miarę postanowień tego paragrafu.

§ 9.

Obowiązki wobec posiadaczy gruntu.

Jeżeli osoba, której przysługuje prawo dysponowania opuszczonym gruntem (posiadacz) powróci w czasie istnienia zarządu przymusowego (§ 8) winien zarządca przymusowy dostarczyć mu ze zbiorów gruntu plonów w naturze, w ilości niezbędnej do wyżywienia aż do przyszłorocznych żniw. Posiadacz gruntu natomiast obowiązany jest współpracować w przedsiębiorstwie rolnem; wynagrodzenie za to przysługuje mu tylko o tyle, o ileby inaczej jego utrzymanie było zagrożone.

Obowiązek wyżywienia rozciąga się — o ile wydatność gruntu starczy — także na niezaopatrzonych członków rodziny posiadacza; ci ostatni obowiązani są również do współpracownictwa, o ile są zdolni do pracy.

O roszczeniach, wynikających z przepisów tego

paragrafu, rozstrzyga Komendant obwodu po wysłuchaniu komisyi gospodarskiej; przeciw takim rozstrzygnięciom niema odwolania.

Artykuł IV.

Postanowienia wykonawcze i końcowe.

§ 10.

Sprawozdania z działalności komisyi.

Każda komisya gospodarska winna przedłożyć Komendzie obwodowej do 10. czerwca tabelaryczne zestawienie zużytkowania gruntów w każdej gminie, nadto 1. i 15. każdego miesiąca sprawozdanie o stanie uprawy i zasiewów, zaś w czasie żniw o zbiorach.

Formularze tabeli i sprawozdań ustala Jenerał-Gubernatorstwo.

§ 11.

Postanowienia karne.

Kto nie wypełnia oznaczonych w § 1 obowiązków co do swych gruntów, traci na bieżący okres gospodarski prawo używania gruntów, całkiem nieuprawionych lub niedostatecznie uprawionych, i plonów z nich. Jeżeli niemożność należytej uprawy nie zostanie udowodnioną, będzie nadto, stosownie do wielkości gruntu, nałożona grzywna do dwudziestu tysięcy koron lub areszt do jednego roku.

Każde inne przekroczenie tego rozporządzenia lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, tudzież zaniedbywanie obowiązków członka komisyi gospodarskiej, karane będzie grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny aresztem do trzech miesięcy.

Osobom, pobierającym zasiłki z funduszu c. i k. Zarządu wojskowego, mogą być te zasiłki odebrane, jeżeli się wzbraniają użyczyć dobrowolnej lub przepisanej pomocy według §§ 4—6.

Odsiedzenie kary aresztu może być odroczone aż do ukończenia pewnych robót rolnych albo zbiorów.

Rozstrzygnięcia, zarządzenia i orzeczenia karne na podstawie tego paragrafu wydaje Komenda obwodowa.

§ 12.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

13.

Komisye gospodarcze.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza (§ 2 Dziennika rozporządzeń Część XVIII) ustanawia się następujące komisye gospodarcze:

dla gmin Oleszno i Krasocin:

jako przewodniczący: Pan Sergiusz Niemojewski; jako członkowie: P. P. Stanisław Młodzianowski, Witold Młodzianowski, ks. Proboszcz Nowodworski i wójtowie gmin Oleszno i Krasocin;

dla gmin Kluczewsko i Kurzelów:

jako przewodniczący: Pan Maksymilian Konarski; jako członkowie: P. P. Jarosław Rogoziński, Romuald Wende i wójtowie gmin Kluczewsko i Kurzelów;

dla gmin Chrząstów i Lelów:

jako przewodniczący: Pan Bolesław Dzierzbicki; jako członkowie: P. P. Ignacy Kamocki, Władysław Schütz, ks. Proboszcz Marszałek i wójtowie gmin Chrząstów i Lelów;

dla gmin Irządze, Rokitno i Szczekociny:

jako przewodniczący: Pan Tadeusz Krzymuski; jako członkowie: P. P. Tadeusz Kołaczkowski, Tadeusz Halpert, ks. Proboszcz Nowakowski i wójtowie gmin Irządze, Rokitno i Szczekociny;

dla gmin Moskarzew i Słupia:

jako przewodniczący: Pan Hrabia August Potocki; jako członkowie: P. P. Mieczysław Drecki, Kazimierz Slaski, ks. Proboszcz Augustowski i wójtowie gmin Moskarzew i Słupia;

dla gmin Radków i Secemin:

jako przewodniczący: Pan Edward Lohmann; jako członkowie: P. P. Ignacy Kowalski, Adam Makólski, Jan Wiktor Borkowski, ks. Proboszcz Czaplicki i wójtowie gmin Radków i Secemin;

dla gminy Włoszczowa:

jako przewodniczący: Pan Sergiusz Niemojewski; jako członkowie: P. P. Bolesław Olszewski, Adam Pokutyński, Wincenty Czachorowski i wójt gminy Włoszczowa.

W powyższy sposób złożone komisye gospodarcze zobowiązane są najdokładniej w myśl dziennika rozporządzeń, Część XVIII, §§ 1—10 urzędować i są za swe czynności odpowiedzialne wobec Komendy obwodowej.

Zwraca się uwagę, że wszystkie pola do uprawy się nadające bezwarunkowo uprawione być muszą.

C. i k. Komendant Obwodu:

Pułkownik EMIL von ELTZ m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.